

[Jensen (Aale).]

kunde gaa med til Forslaget, som det foreligger, hvis man ikke kan faa de Ændringer indført, som man ønsker. Men den ærede Ordfører kan altsaa ikke forstaa, hvad det kan føre til. Han maa altsaa i Forvejen have haft en Konference med Ministeren og faaet oplyst, at man ikke kan faa mere at vide, og at det derfor intet kan føre til, at andre Partier fordrer Ændringer; for det vil han ikke være med til. Og paa den Maade kan man jo ikke faa noget ud af en Udvalgsbehandling. Men i saglige Spørgsmaal plejer det dog at være saadan, at man kan tale sig til Rette om Ting, som man muligvis kan faa indført i et Lovforslag, og undertiden kan man faa Oplysninger, som kan gøre, at man gaar med til et Forslag, som det foreligger. Om det kan blive Tilfældet her, ved jeg ikke. Jeg har sagt, at vi vil medvirke til Viderebehandling af Forslaget og haaber, at det maa blive gennemført; men vi ønsker ogsaa at faa Klarhed over, hvorledes Spørgsmaalet skal ligge i Fremtiden. Man kan jo ikke røre ved den højtærede Minister, uden at det giver Anledning til meget lange Taler. Jeg har ikke noget imod at gøre Gengæld, men jeg vil i hvert Fald gerne have Tingene klaret saa godt, som man nu formaar det. Naar den højtærede Minister klager over, at Sagen har været behandlet for grundigt i det andet Ting, at man har sinket Sagen en hel Maaned — uha, uha! en hel Maaned har man sinket Sagen —, og naar den højtærede Minister nu bebrejder mig, at jeg tænker paa at føre Sagen i Udvalg, og at det skulde volde en forfærdelig Forsinkelse, vil jeg dertil først sige, at en Maaned betyder jo ikke en saa forfærdelig Forsinkelse; men for mit Vedkommende behøver det ikke at tage hverken Maaned eller Uger; vi kan ogsaa arbejde hurtigt i Landstinget, naar vi hurtigt kan faa de Oplysninger, vi ønsker for at gaa med.

Den højtærede Minister sagde, at naar jeg gjorde opmærksom paa, at Betænkningen var noget mærkelig, hentydede jeg jo til den Del af Betænkningen, som mit Parti har skrevet. Jeg indrømmer, at det er netop i den Del af Betænkningen, som vi har skrevet, at den mærkelige Udtalelse af Ministeren forekommer, at det er ham nok, naar 30 Landmænd slutter sig sammen; saa ønsker han ikke yderligere Sikkerhed. Det er det, jeg finder er en mærkelig Form for Sikkerhed. Dersom det var under andre Forhold, tror jeg, den højtærede Minister vilde have gentaget, hvad han sagde i For-

aaret, at man skal dog tænke en lille Smule over, hvad man gaar med til.

Den højtærede Minister siger, at mit Partis Ændringsforslag i Folketinget betyder intet udover det, som er praktiseret, og som man hidtil har krævet. Men hvorfor sætter Ministeren sig saa imod, at det bliver sat ind i Loven? Den højtærede Minister henstiller, at jeg tager Forslaget om Udvalgsnedsættelse tilbage, og det skal jeg tjene ham i, hvis han vil tage den Ændring, som vi har foreslaaet, ved Lovforslagets senere Behandling uden Udvalgsnedsættelse. Det staar til Ministeren selv, om han ønsker Sagen fremmet hurtigt her i Tinget, eller om Forslaget skal i Udvalg. Den højtærede Minister brugte det Udtryk om Ansvar, at Amtsudvalget skal sige god for, om en Forening som Helhed er solvent. Det er netop det, vort Parti vil have ind i Loven, i hvert Fald, at der for en saadan Forening skal gives en anbefaling fra en Side, som man kan regne med ved nogenlunde Besked. Vi har aldeles ikke tænkt paa, at Ministeren intet Ansvar skulde have; selv om der foreligger en anbefaling af Andragendet, har Ministeren alligevel Ansvar. Jeg forstaaar det i hvert Fald ikke anderledes, men jeg har ganske vist heller ikke været Minister; det kan godt være, at man, naar man bliver Minister, kan forstaa Ting, man ikke paa Forhaand forstaa. Den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre tvivlede om, at Partiet kunde vente nogen Paaskønnelse for at sende Lovforslaget i Udvalg. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem og den højtærede Minister arbejder for at høste Paaskønnelse; det er ikke for at vinde Paaskønnelse, at jeg for mit Vedkommende ønsker Sagen behandlet saaledes, at der er nogenlunde Rimelighed i det, det er for Realitetens Skyld. Vi ønsker i hvert Fald at faa Oplysninger, som vi endnu ikke har faaet. Hvis Ministeren vil gaa med til vort Ændringsforslag, vil jeg nøjes med de Oplysninger, jeg har faaet, skønt de var meget negative. Men vi maa vide, om Ministeren vil indhente Amtsudvalgets anbefaling af de Laaneandragender, som kommer fra Laaneforeningerne; det er det, Ændringsforslaget gik ud paa.

Det haster ikke, siger den højtærede Minister. Før udtalte han overfor os, at vi har slaaet os til Riddere, eller hvad det var for et Udtryk, den højtærede Minister brugte; ved at tale om Akkordlovgivning o. s. v. Nu haster det ikke. Jo, det haster lige saa meget for os som for den højtærede Minister, men Hastværk kan være Last-